

Odbor komunikace
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV- 28800-6/TP-2023

Praha 6. června 2023
Počet listů: 11

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „odvolací orgán“) podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii ČR“),

rozhodlo

ve věci odvolání ze dne 12. 5. 2023, které dle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím podal pan [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] DS: [REDAKCE] (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 25. 4. 2023 pod č. j. KRPE-3925-18/ČJ-2023-1700KR, kterým bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí jeho žádosti o poskytnutí informace ze dne 11. 1. 2023, v níž požadoval pod bodem 2. informaci o tom, zda povinný subjekt od 1. 1. 2022 prováděl nebo v současné době provádí jakékoliv šetření podle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení s některým z bývalých či současných majitelů nemovitosti České Lhotice č. p. [REDAKCE]

takto:

Napadené rozhodnutí povinného subjektu ze dne 25. 4. 2023 pod č. j. KRPE-3925-18/ČJ-2023-1700KR se podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší v části výroku I. a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. V části výroku III. se napadené rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. a) ruší a věc se zastavuje. Ve zbytku se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění

I.

Odvolací orgán obdržel v souladu s § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání odvolatele spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti.

Odvolatel se obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace ze dne 11. 1. 2023 (doručenou prostřednictvím datové schránky), v níž požádal o:

„1. Žádám o poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) ke spisům vedených pod označením:

-KRPE-106335/ČJ-2022-170313

-KRPE-453/TČ-2023-170381

2. Prováděla od 1.1.2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu s některým z bývalých či současných spolumajitelů nemovitosti České Lhotice č. p. ■■?

Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.“

Povinný subjekt na žádost odvolatele reagoval sdělením ze dne 24. 1. 2023 pod č. j. KRPE-3925-2/ČJ-2023-1700KR, jímž byly k bodu 1. žádosti poskytnuty anonymizované kopie požadovaných listin. K bodu 2. žádosti povinný subjekt sdělil, že se svým obsahem nejedná o žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž o žádost dle § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“) a to s ohledem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V dané věci povinný subjekt odkázal též na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 38/2007-78 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 220/2011-29. Závěrem povinný subjekt uvedl, že právo dle § 28 zákona o zpracování osobních údajů může využít pouze subjekt údajů, kterým jsou v daném případě majitelé dotčené nemovitosti.

Proti způsobu vyřízení žádosti o poskytnutí informace v rozsahu bodu 2., podal odvolatel dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím stížnost ze dne 6. 2. 2023. Stížnosti odvolací orgán vyhověl a svým rozhodnutím ze

dne 23. 2. 2023 pod č. j. MV-28800-2/TP-2023 přikázal povinnému subjektu žádost odvolatele pod bodem 2. vyřídit.

Povinný subjekt žádost odvolatele pod bodem 2. znovu posoudil a ve věci vydal rozhodnutí ze dne 6. 3. 2023 pod č. j. KRPE-3925-12/ČJ-2023-1700KR, kterým poskytnutí požadovaných informací odmítl a to na základě § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 8a odst. 1 téhož zákona, ve spojení s ustanoveními čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu osob a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) [dále jen „GDPR“] a § 24 odst. 1 a § 25 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal odvolatel odvolání ze dne 21. 3. 2023, jemuž odvolací orgán vyhověl, napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušil svým rozhodnutím ze dne 12. 4. 2023 pod č. j. MV-28800-4/TP-2023 a věc mu vrátil k novému řízení.

II.

Povinný subjekt v souladu se závazným právním názorem odvolacího orgánu opětovně posoudil bod 2. žádosti odvolatele o poskytnutí informace ze dne 11. 1. 2023 a ve věci vydal nové rozhodnutí o částečném odmítnutí poskytnutí požadovaných informací ze dne 25. 4. 2023 pod č. j. KRPE-3925-18/ČJ-2023-1700KR. Tímto rozhodnutím povinný subjekt ve výroku I. na základě § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a ve spojení s § 8a odst. 1 a § 11 odst. 6 téhož zákona, odmítl poskytnout požadované informace ve vztahu ke třetím osobám, jejichž totožnost je povinnému subjektu známa. Ve výroku II. odmítl povinný subjekt poskytnout požadované informace ve vztahu ke třetím osobám, jejichž totožnost není povinnému subjektu známa, a to na základě § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Ve výroku III. povinný subjekt konstatoval, že ve vztahu k osobě odvolatele, jakožto bývalého vlastníka nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted], byla žádost v bodě 2. posouzena jako žádost podle § 28 zákona o zpracování osobních údajů a postoupena k vyřízení na odbor pověřence pro ochranu osobních údajů.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí povinný subjekt konstatoval, že je v rámci plnění svých úkol oprávněn shromažďovat osobní údaje osob, včetně informace o vlastnictví konkrétní nemovité věci. Jelikož odvolatel svou žádostí v bodě 2. požaduje informace ve vztahu ke všem vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted] tj. všem osobám, které vlastnili v minulosti nebo vlastní nyní dotčenou

nemovitost, musel povinný subjekt zkoumat, zdali disponuje informacemi v tak širokém rozsahu. Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze takové informace, které jsou v jeho působnosti a které má k dispozici. Není však povinen vytvářet informace nové. S ohledem na tuto skutečnost dospěl povinný subjekt k závěru, že informace ve vztahu k osobám, jež vlastnili, či vlastní dotčenou nemovitost, avšak nejsou z úřední činnosti povinnému subjektu známy, nelze s ohledem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu poskytnout, neboť tyto informace povinný subjekt nemá, nemá povinnost je mít, a musel by je ve spolupráci s jinými subjekty, zejména pak katastrálním úřadem, vytvořit, na což se zákonná povinnost nevztahuje. Pokud jde o informace ve vztahu k osobám, jež jsou z úřední činnosti povinnému subjektu známy, přičemž se jedná v zásadě o osoby, které byly nebo jsou vlastníky bytové jednotky č. 1 dotčené nemovitosti, vzal povinný subjekt v potaz, že odvolatel dne 9. 3. 2023 podal povinnému subjektu obsahově totožnou žádost jako žádost ze dne 11. 1. 2023, kterou vztáhl taktéž přímo k dotčené nemovitosti, nikoliv jejím vlastníkům, avšak tato se stále (byť nepřímou) vztahovala k osobním údajům konkrétních osob a to specificky ve věci prodeje nemovitosti. Povinný subjekt tak dovozuje, že se odvolatel na základě zdánlivě obecných dotazů domáhá získání informací, zda byly policejním orgánem prověřovány konkrétní osoby v souvislosti s prodejem bytové jednotky č. 1 dotčené nemovitosti. Odvolatel je přitom sám bývalým vlastníkem této bytové jednotky a vzhledem ke znalosti místních poměrů a informací veřejně dostupných v katastru nemovitostí je schopen vlastníky dotčené nemovitosti ztotožnit. Odvolatel tedy svou žádostí jednoznačně žádá o poskytnutí osobních údajů identifikovatelných osob, jejichž údaje je však třeba s ohledem na § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím chránit. Povinnému subjektu nejsou známy žádné důvody, jež by jej opravňovaly ke zpřístupnění požadovaných osobních údajů třetích osob. Při posuzování tohoto závěru přitom povinný subjekt přihlédl i k ustanovení § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Rozhodnutí povinného subjektu bylo odvolateli doručeno cestou datové schránky dne 27. 4. 2023.

Dne 12. 5. 2023 napadl odvolatel v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí povinného subjektu ze dne 25. 4. 2023 odvoláním. V tomto odvolání odvolatel vyjadřuje svůj nesouhlas s částečným odmítnutím poskytnutí informace. Má za to, že poskytnutím požadovaných informací nemůže dojít za žádných okolností k poskytnutí osobních údajů osob a ohrožení jejich práv, kdy ani za použití informací z katastru nemovitostí nedojde k identifikaci konkrétní osoby. Povinnému subjektu je k odvolatelovým podáním činěným od roku 2020 až dosud známo, že jeho podání obsahovala informace k možným nezákonným jednáním více než jedné bytové jednotky evidované v předmětné nemovitosti. Tudíž policejní orgán mohl provádět úkony dle zákona o Policii ČR, či dle trestního řádu ve

vztahu k více fyzickým či právnickým osobám. Pro věc je přitom dle odvolatele podstatné, že povinnému subjektu je známa informace, že na něj nelze nahlížet jako na bývalého vlastníka bytové jednotky v dané nemovitosti, jelikož od kupní smlouvy na předmětnou bytovou jednotku právoplatně odstoupil. Za dvouletého působení v dané nemovitosti má odvolatel k dispozici osobní údaje rozličných fyzických a právnických osob, které byly či jsou vlastníky části nemovitosti. To ovšem neznamená, že by dokázal po získání požadovaných informací osoby jednoznačně identifikovat. Pokud by mu povinný subjekt na jeho žádost poskytl informace, zněla by odpověď ANO/NE a v případě odpovědi ANO poskytl další požadované údaje. Odvolatel je tedy toho názoru, že rozhodnutí povinného subjektu je nezákonné, požaduje jeho zrušení a nařízení poskytnutí požadovaných informací.

Povinný subjekt po posouzení obsahu odvolatelského odvolání setrval na svém právním názoru a věc postoupil odvolacímu orgánu.

III.

Odvolací orgán posoudil odvolání z hlediska přípustnosti a včasnosti a shledal, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou. Odvolací orgán se dále zabýval odvoláním i celým spisovým materiálem, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy. Správnost rozhodnutí přezkoumal v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu v rozsahu uplatněných odvolacích námitek.

Odvolací orgán se nejprve musí vyjádřit k výroku III. napadeného rozhodnutí. V tomto případě dospěl povinný subjekt k závěru, že jelikož byl odvolatel v minulosti jedním z vlastníků bytové jednotky v dotčené nemovitosti, vztahují se informace požadované v bodě 2. žádosti částečně i na jeho osobu. Žádost tudíž nelze posoudit jako žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž jako žádost ve smyslu § 28 zákona o zpracování osobních údajů.

Dle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu platí, že každé podání se posuzuje nikoliv dle svého názvu či označení, nýbrž dle svého skutečného obsahu. Podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *se tento zákon nevztahuje mimo jiné na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.* Z tohoto ustanovení vyplývá úmysl zákonodárce nezdvajovat právní úpravu pro získání informace, je-li komplexně upraveno její poskytování, včetně případného odepření a opravných prostředků. Současně platí, že v případě uplatnění žádosti označené jako žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím, na níž se však na základě ustanovení § 2

odst. 3 cit. zákona tento nevztahuje, je třeba postupovat přímo podle zvláštní úpravy. Zvláštním ustanovením ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou i žádosti subjektu údajů o zpracování údajů ve vztahu k jeho osobě dle § 28 a násl. zákona o zpracování osobních údajů.

Jestliže tedy dospěl povinný subjekt ke zjištění, že žádost odvolatele pod bodem 2. se částečně dotýká jeho osobních údajů, což naplňuje dikci žádosti dle § 28 zákona o zpracování osobních údajů (s čímž se odvolací orgán ztotožňuje), pak nebylo na místě vydávat o této skutečnosti rozhodnutí, resp. výrokem odmítnout poskytnutí informace dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť provedení řízení dle zákona o svobodném přístupu k informacím nebyl prostor. V této části tak odvolací orgán napadené rozhodnutí povinného subjektu ruší a řízení zastavuje.

Pokud jde o výrok II. napadeného rozhodnutí, neshledal odvolací orgán důvod pro konstatování jeho nezákonnosti. Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím vylučuje z povinnosti poskytovat informace *dotazy na názory, na budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*. Ačkoli tyto tři kategorie rozlišuje, ve skutečnosti se ve všech třech situacích, má-li být žádost podřazena pod § 2 odst. 4, jedná o vytvoření nové informace. Jak dotaz na názor, tak na budoucí rozhodnutí, v sobě totiž zahrnuje požadavek na utvoření (a následné sdělení) příslušného názoru či budoucího rozhodnutí, tj. požadavek na vytvoření nové informace. Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadateli poptávaném stavu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 115/2014 nebo rozsudek č. j. 3 As 55/2014).

Povinný subjekt v rámci posouzení žádosti odvolatele o poskytnutí informace pod bodem 2. dospěl ke zjištění, že nedisponuje, a z podstaty věci, ani není schopen a povinen disponovat informacemi o všech vlastnicích (současných i bývalých) dotčené nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. .

Je zcela zjevné, že za dobu existence této dotčené nemovitosti mohlo dojít k řadě právních jednání, na základě kterých došlo k převodu vlastnických práv na jiné subjekty. Povinný subjekt však není orgánem, do jehož kompetence by spadala zákonná povinnost vedení evidence změn vlastnických práv. Tudíž poskytnutí informace v takovém rozsahu, v jakém ji odvolatel požaduje, není reálné. Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti a které má k dispozici. Povinný subjekt tak zcela správně a logicky musel žádost odvolatele ve vztahu k bývalým či současným vlastníkům, jejichž údaje mu nejsou

z jeho vlastní činnosti známy, resp., které není schopen ztotožnit, odmítnout pro jejich faktickou neexistenci. Pokud není možno konkrétní osoby ztotožnit, jelikož takovými údaji povinný subjekt nedisponuje a ani není povinen disponovat, nelze k nim pak logicky vyhledat ani odvolatelem požadované informace.

Poskytnutí požadovaných informací ve vztahu k těm vlastníkům, jež je povinný subjekt schopen identifikovat, resp., jejichž údaje jsou mu známy, pak povinný subjekt dle § 8a odst. 1 a § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl poskytnout. Odvolací orgán však v tomto případě shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Odvolací orgán se opětovně nejprve vyjádří k námitce odvolatele stran nesouhlasu, že jeho žádost v bodě 2. se osobních údajů třetích osob netýká. Jak již odvolací orgán konstatoval, osobní údaj nepředstavuje pouze základní identifikační údaje fyzické osoby (jméno, příjmení, bydliště), nýbrž osobním údajem jsou veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Identifikovatelnou fyzickou osobou je taková fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat. Současně není třeba, aby na základě určitých znaků byla konkrétní osoba kýmkoliv identifikovatelná, ale postačí, jestliže je její identifikace v kontextu konkrétního zpracování osobního údaje možná. Pojem osobní údaj tedy označuje informace dotýkající se soukromého a rodinného života jednotlivce v úzkém smyslu, ale také informace o jakémkoli druhu činnosti, kterou se jednotlivec zabývá, například informace o jeho pracovních vztazích nebo ekonomickém či společenském chování. Dalším znakem pojmu osobních údajů je určenost nebo určitelnost subjektu údajů – subjekt je na základě daných údajů identifikován nebo identifikovatelný. Současně je dle § 81 občanského zákoníku chráněna osobnost člověka včetně jeho přirozených práv, přičemž ochrany požívají zejména jeho důstojnost, vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy, přičemž jejich omezení je možné jen na základě právního předpisu nebo rozhodnutím osoby, jejíž práva by byla omezena. Osobním údajem je tedy bezesporu i informace o tom, zda fyzická osoba vlastnila či vlastní konkrétní nemovitost, stejně tak informace, zdali byla či nebyla prověřována policejním orgánem nebo proti ní bylo či nebylo vedeno nějaké trestní řízení, neboť se jedná o údaj související s jejími majetkovými poměry a soukromím.

Dle § 43 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů *správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu může správce osobní údaje zpracovávat, jestliže:*

- a) provádí zpracování nezbytné pro dodržení povinnosti správce,
- b) je zpracování nezbytné pro plnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro jednání o uzavření nebo změně smlouvy uskutečněné na návrh subjektu údajů,

- c) je zpracování nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů; v tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas, jinak musí správce toto zpracování ukončit a údaje vymazat,*
- d) se jedná o oprávněně zveřejněné osobní údaje,*
- e) je zpracování nezbytné pro ochranu práv nebo právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života,*
- f) poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci orgánu veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo funkčním nebo pracovním zařazení, nebo*
- g) se jedná o zpracování výlučně pro účely archivnictví.*

Základní zákonnou zásadou zpracovávání osobních údajů (včetně jejich zpřístupňování veřejnosti) bez souhlasu subjektu údajů je tedy okolnost, zda lze daný údaj podřadit pod některou ze zákonných výjimek dle výše citovaného ustanovení; pokud tomu tak není, je třeba upřednostnit ochranu osobních údajů před právem na informace. Tento závěr vyplývá i z nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 517/10.

Poskytnutí osobních údajů dle zákona o svobodném přístupu k informacím je sice bezesporu jeho zpracováním, nicméně ne všechna zpracování osobních údajů jsou v rozporu se zákonem. Tituly pro zákonné zpracování osobních údajů jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 GDPR. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že povinný subjekt žádný právní titul pro poskytnutí informací odvolateli neshledal, kdy nebyl shledán ani právní titul pro zpracování osobních údajů vycházející z čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení GDPR, tj. že žádná z oslovených dotčených osob nedala souhlas s poskytnutím svých osobních údajů.

Odvolací orgán v dané věci musí dát odvolateli za pravdu, že byť nesouhlasí s tím, že jeho žádost o poskytnutí informace v bodě 2. není obecná, první část otázky, jež směřuje k faktickému získání odpovědi v rozsahu ANO/NE, sama o sobě nenaplňuje žádný důvod pro odmítnutí poskytnutí informace. Z takovéto odpovědi nelze bez jakéhokoliv bližšího určení získat, ani dovodit, jakékoliv informace o konkrétní identifikovatelné osobě a řízení, kterého se týká či týkala. Jiná situace ovšem nastává, v případě druhé části tohoto bodu žádosti, v níž odvolatel v případě poskytnuté odpovědi ANO, požaduje další doplňující informace k věci. Zde se odvolací orgán nemůže ztotožnit s tvrzením odvolatele, že skutečnost, že byl, byť po krátkou dobu, vlastníkem jedné bytové jednotky v předmětné nemovitosti, nehraje žádnou roli. Naopak na základě předchozího smluvního ujednání s bývalými vlastníky bytové jednotky je seznámen nejen s jejich identifikačními údaji, ale i s dalšími informacemi vypovídajícími o znalosti místních poměrů. Toto přitom odvolatel sám potvrzuje v podaném odvolání, kdy uvádí, že za svého dvouletého působení v předmětné

nemovitosti a z informací běžně dostupných v katastru nemovitostí, má k dispozici rozličné údaje o osobách, které byly či jsou vlastníky nemovitosti. Pokud by na základě žádosti byly odvolateli poskytnuty doplňující informace – spisový přehled, sdělení důvodu zahájení řízení a způsobu jeho ukončení, pak v kombinaci s informacemi, jimiž odvolatel již disponuje a které si může opatřit, by mohlo dojít k poskytnutí nepřímých identifikátorů konkrétního subjektu údajů a požadované informace by pak byly osobními údaji.

Je-li předmětem žádosti o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím informace či údaj týkající se osobních údajů, dochází de facto ke střetu dvou ústavně zaručených lidských práv a svobod vyjádřených Listinou základních práv a svobod – práva na ochranu osobnosti a soukromého a rodinného života a práva na informace. Ústavní soud České republiky se střetem těchto práv v minulosti několikrát zabýval (např. nálezy Pl. ÚS 40/08, Pl. ÚS 15/96). Z jeho rozhodnutí plyne, že *v případech střetů základních práv či svobod s veřejným zájmem, resp. s jinými základními právy či svobodami, je třeba posuzovat účel (cíle) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem je zásada proporcionality, jež může být také nazvána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod. Z judikatury také dále plyne, že v případě kolize garantovaných základních práv je na místě přistoupit k aplikaci testu proporcionality, který spočívá v kritériích vhodnosti (v posouzení, zdali institut omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíle), potřebnosti (porovnání legislativního prostředku, omezujícího základní právo, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod, resp. dotýkajícími se jich v menší intenzitě) a porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv. Z uvedeného je tedy zřejmé, že v případě střetu základních práv a svobod se zájmem veřejným, je vždy nutno postupovat v souladu se zásadou proporcionality a to bez ohledu na to, kdo je osobou, jejíž údaje jsou předmětem žádosti o poskytnutí informace.*

S ohledem na shora uvedené tedy nelze shledat v této části napadené rozhodnutí přezkoumatelným, neboť bylo povinností povinného subjektu provést správní uvážení, tj. posoudit, zdali odvolatelem požadované informace lze vzhledem ke střetu práv poskytnout či nikoliv. Žádost nelze odmítnout ad hoc, nýbrž je třeba v případě pozitivní odpovědi na existenci nějakého „řízení“ vůči subjektu údajů posoudit, zdali by poskytnutím požadovaných údajů ve věci nedošlo k zásahu do práv konkrétního subjektu údajů. V rámci takového uvážení by neměl povinný subjekt opomenout ani případná práva právnických osob (pokud by měla být dotčena).

Napadené rozhodnutí v části výroku I. současně shledává odvolací orgán jako rozporné s § 68 odst. 3 správního řádu. Dle tohoto ustanovení platí, že *v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho*

vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Povinný subjekt ve výroku I. aplikoval jako důvod pro odmítnutí poskytnutí informace i § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, aniž by však toto bylo jakkoliv zohledněno v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán. S ohledem na výše uvedené proto rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

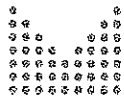
Odvolací orgán ne zvolil postup dle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť nebyl s ohledem na nepřezkoumatelnost rozhodnutí schopen adekvátně ověřit, zdali jsou v uvedeném případě dány zákonné důvody pro odmítnutí poskytnutí požadované informace.

V dalším řízení povinný subjekt znovu posoudí bod 2. žádosti odvolatele o poskytnutí informace ze dne 11. 1. 2023 a to v rozsahu zrušeného výroku I. napadeného rozhodnutí. Shledá-li, že je zde dán důvod pro odmítnutí odepření poskytnutí požadovaných informací, vydá rozhodnutí, z něhož budou patrné úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru, že se jedná o informace, jejichž poskytnutí je třeba odmítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Miroslav Jašurek
ředitel

v z. JUDr. Jaroslav Saveljev

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Vyřizuje: Mgr. Hana Zábajniková
oddělení podání osob

Rozdělovník:

Pan

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Na Spravedlnosti 2516
530 48 Pardubice
DS: ndihp32
K č. j.: KRPE-3925/ČJ-2023-1700KR